

چهارشنبه ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ • ۱۴۴۴ شوال ۱۲ • 3 May 2023

نگاهی به رسانه ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۱۲

روزنامه

۱۲

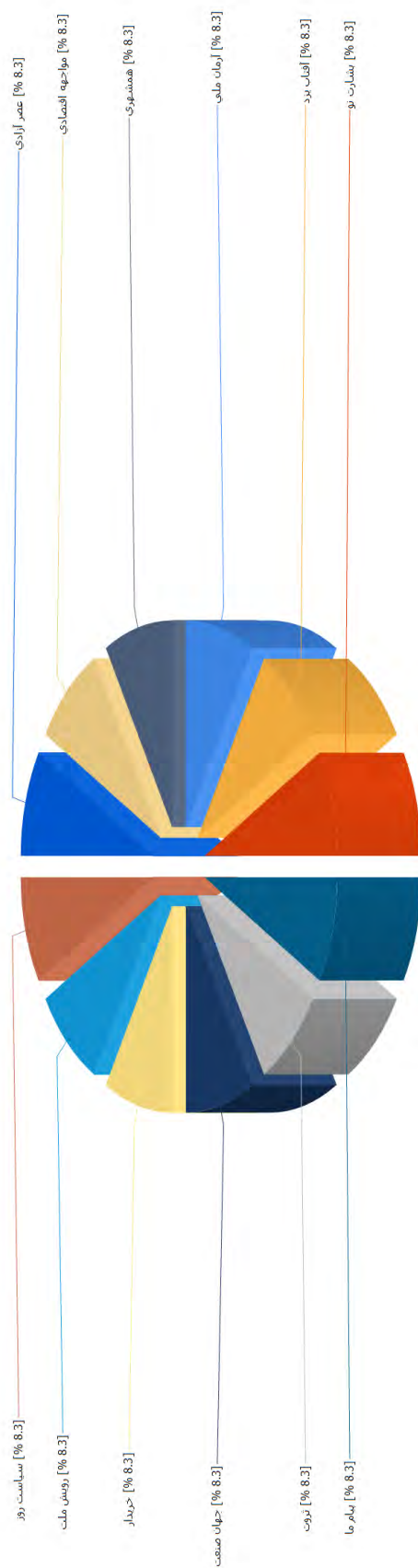
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تاثیر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	آرمان ملی	۱	۸/۳
۲	آفتاب یزد	۱	۸/۳
۳	بشارت نو	۱	۸/۳
۴	پیام ما	۱	۸/۳
۵	ثروت	۱	۸/۳
۶	جهان صنعت	۱	۸/۳
۷	خریدار	۱	۸/۳
۸	رویش ملت	۱	۸/۳
۹	سیاست روز	۱	۸/۳
۱۰	عصر آزادی	۱	۸/۳
۱۱	مواجهه اقتصادی	۱	۸/۳
۱۲	همشهری	۱	۸/۳
	جمع کل	۱۲	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئایر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	«بوفالوی آمریکایی» نیازمند تبلیغات است	آرمان ملی
۸	تئاتر ایران فقر سرمایه دارد	آفتاب یزد
۹	تلویزیون مخاطبانش را از دست داده است	بشارت نو
۱۰	فراخوان دهمین دوره انتخاب آثار برتر ادبیات نمایشی ایران	پیام ما
۱۱	من یک خوشبختی دارم که با «آتیلا» معاشرت می کنم	ثروت
۱۲	صابر ابر: من یک خوشبختی دارم که با «آتیلا» معاشرت می کنم	جهان صنعت
۱۳	نوستالژی دهه ۶۰ این بار روی صحنه تئاتر	خریدار
۱۴	صابر ابر: من یک خوشبختی دارم که با «آتیلا» معاشرت می کنم	رویش ملت
۱۵	آقای نادری جای شما بدجوری خالی است!	سیاست روز
۱۶	من یک خوشبختی دارم که با «آتیلا» معاشرت می کنم	عصر آزادی
۱۷	استقبال چشمگیر مردم پایتخت از اجرای تئاتر زاینده رود	مواجهه اقتصادی
۱۸	«بوفالوی آمریکایی» در پردیس تئاتر تهران	همشهری

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

«بوفالوی آمریکایی» نیازمند تبلیغات است

صالح حسینی، از کارگردان‌های نمایش «بوفالوی آمریکایی» که در پردیس تئاتر تهران روی صحنه است، اظهار کرد: این اثر نمایشی و در کل اجراهای تئاتر نیازمند تبلیغات گسترده برای جذب مخاطب است. صالح حسینی گفت: این اثر نمایشی را از ۱۰ اردیبهشت در پردیس تئاتر تهران روی صحنه برده‌ایم و قرار است اجرای عمومی اثر تا ۲۹ اردیبهشت ادامه داشته باشد. امیدواریم در صورت استقبال مخاطبان اجرا را تمدید کنیم. وی درباره وضعیت فعلی استقبال مخاطبان از اجرای «بوفالوی آمریکایی»، اظهار کرد: به دلیل اینکه تازه اجرای نمایش شروع شده و از سوی دیگر پردیس تئاتر تهران نیز با فاصله از مرکز شهر قرار دارد هنوز استقبال خوبی از نمایش نشده است. امیدواریم بتوانیم با تبلیغات در سطح شهر و همچنین سامانه فروش بلیت این وضعیت را بهبود ببخشیم. حسینی درباره هزینه‌های تولید این اثر نمایشی با توجه به شرایط اقتصادی موجود در جامعه و تئاتر، یادآور شد: پردیس تئاتر تهران با ما همکاری کرد و قرارداد درصدی با ما بست. در حوزه لباس و دکور هم با وسایلی که در اختیار داشتیم، امور را به سرانجام رساندیم. بیشترین هزینه ما روی تبلیغات نمایش است تا بتوانیم در جذب مخاطب موفق باشیم. حسینی تصریح کرد: اگر تبلیغات به خوبی انجام شود اتفاقات خوبی رقم می‌خورد. هانیه رحیمی، امیرمهدی انصاری، صالح حسینی و میثم رجایی زاده بازیگران نمایش «بوفالوی آمریکایی» هستند.

تأثیر ایران فقر سرمایه دارد

مسعود والا تهیه کننده تأثیر در پاسخ به چگونگی وضعیت تأثیر ایران در حال حاضر گفت: تأثیر ایران انسان های با دانش بسیاری دارد؛ اما در این چند ماهی که همراه کار تأثیر هستم و از نزدیک اتفاقات و سختی های کار را مشاهده می کنم، می گویم تأثیر فقر مالی دارد. به همین دلیل بسیاری از افراد ریسک نمی کنند تا برای کسب در آمد به طور مداوم وارد کار تأثیر شوند. وی ادامه داد: فقر مالی تأثیر رفته رفته باعث می شود تا بسیاری از همکاران تأثیری ما نتوانند کار کنند که این موضوع یکی از ناراحتی های من است. سرمایه گذاری در تأثیر کم شده است که این سرمایه گذاری می تواند از سوی مخاطب یا عدم حمایت از مراکز مورد نظر باشد که از تأثیر حمایت می کنند. اما امثال من هستند که ریسک می کنند و وارد کار تأثیر می شوند که حتی ممکن است این افراد پس زده شوند؛ اما هر شخصی اگر اطلاعاتی از بیزینس داشته باشد، می تواند در حوزه تأثیر موفق شود. والا بیان کرد: تأثیر ایران فقط فقر سرمایه دارد؛ اما در کنار فقر خود اساتیدی با علم بسیار و کسانی را دارد که مستعد توانایی های گوناگون در این زمینه هستند و می توانند فعالیت کنند، اما در تأثیر سرمایه گذار خیلی کم است. به گزارش باشگاه خبرنگاران، مسعود والا گفت: من تهیه کننده تأثیر هستم و فرق سرمایه گذار با تهیه کننده در این است که سرمایه گذار پولی را که برای کار گذاشته بود در انتها برداشت می کند، اما تهیه کننده پای کار است و روند اجرا و مخاطب برایش اهمیت دارد تا کار به بهترین نحو احسن انجام شود؛ همچنین ما آماده ایم تا در حوزه تأثیر کار کنیم و از آن لذت ببریم، زیرا من به تأثیر علاقه دارم.

آروین رضویان، بازیگر تئاتر:

تلویزیون مخاطبانش را از دست داده است

بازیگر تئاتر که بیشتر با کارهای کمیک شناخته شده می گوید: تئاترهای برای بیشتر دیده شدن به سمت پروژه های سینمایی و تلویزیونی می روند.

آروین رضویان در گفت و گو با ایرنا با اشاره به آغاز فعالیت هنری خود از سال ۱۳۸۹ با بازی در نمایش سحوری (بر اساس داستانی از مولانا) به کارگردانی پیمان یاقوتی و نمایشنامه ای از قطب الدین صادقی اظهار داشت: کارگردان های آثار تلویزیونی و سینمایی، اکپ های خود را دارند و افراد تازه وارد را به سختی به اکپ هایشان راه می دهند به همین سبب انگیزه زیادی از طرف بازیگران خصوصاً تئاتری ها به سمت چنین پروژه هایی وجود ندارد اما این که بازیگرهای تئاتر به سمت پروژه های تصویری می روند برای بیشتر دیده شدن است.

بازیگران تئاتر به نسبت بازیگران پروژه های سینمایی و تلویزیونی از تبحر و توانایی های بالاتری برخوردارند که بخواهند در کارهای سینمایی بچگانه کار کنند

وی که هم اینک مشغول بازی در نمایش خانه سالمندان بانوان به کارگردانی بهزاد محمدی است، اظهار داشت: بازیگران تئاتر به نسبت بازیگران پروژه های سینمایی و تلویزیونی از تبحر و توانایی های بالاتری برخوردارند که بخواهند در کارهای سینمایی بچه گانه کار کنند. بیشتر کارهایی که این روزها برای سینما و تلویزیون ساخته می شود ضعیف و سطح پایین است و بازیگران تئاتر تمایل چندانی برای حضور در این پروژه ها ندارند.

رضویان یکی از عمده ضعف های کارهای تصویری را پر دیالوگ بودن آنها عنوان کرده و معتقد است دیالوگ ها در کارهای نمایشی متفاوت از کارهای تصویری است. در نمایش، بازیگر با بازی بدن کار دارد اما در تصویر، میمیک صورت است که بازی یک بازیگر را از دیگر بازیگران متفاوت می کند.

این بازیگر تئاتر درباره استقبال از کارهای سینمایی و تلویزیونی هم اظهار داشت: مردم کمتر به سینما می روند و اگر هم مخاطبانی دارد به نسبت سال های قبل کمتر شده است. تلویزیون هم که بسیاری از مخاطبانش را از دست داده و جای کار بسیاری می طلبد تا بتواند دوباره مخاطبانش را برگرداند.

رضویان همچنین درباره بکارگیری نسل های جدید عرصه نمایش در کارهای تصویری گفت: از نسل های جدید در کارهای تصویر زیاد استفاده نمی شود و اگر هم کسانی هستند که توانسته اند از تئاتر به تلویزیون و سینما راه یابند محدود به تعداد اندکی از این بازیگران می شود.

وی می گوید: در یکی دو دهه گذشته بویژه در دهه ۸۰ از کارهای کلاسیک تئاتر استقبال زیادی می شد به دلیل روحیات مردم اما شرایط فعلی می طلبد که مردم بیشتر به سمت کارهای طنز بروند حتی اگر نمایشی که می بینند محتوای خاصی نداشته باشد.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۳۵

فراخوان دهمین دوره انتخاب آثار برتر ادبیات نمایشی ایران

همچون دوره‌های گذشته، آثار حوزه ادبیات نمایشی کودک و نوجوان مورد ارزیابی قرار نمی‌گیرد. در این دوره نمایشنامه‌هایی مورد ارزیابی قرار می‌گیرند که باید چاپ اول آن‌ها مربوط به سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ باشد.

به برگزیدگان هر یک از بخش‌های هشتمین دوره انتخاب آثار برتر ادبیات نمایشی ایران در آیین پایانی این دوره، تندیس، لوح تقدیر و جوایز نقدی اهدا خواهد شد. نمایشنامه‌نویسان، مترجمان نمایشنامه و ناشران باید چهار نسخه از هر عنوان نمایشنامه منتشر شده خود را به دبیرخانه دهمین دوره انتخاب آثار برتر ادبیات نمایشی ایران ارسال کنند.

در بخش دیگری از شرایط و مقررات دهمین دوره انتخاب آثار برتر ادبیات نمایشی ایران نوشته شده است: ملاک چاپ آثار، سال انتشار و نوبت نخست چاپ، مندرج در شناسنامه کتاب است. همچنین منظور از نمایشنامه‌های اقتباسی، نمایشنامه‌هایی است که براساس متون داستانی، سینمایی، نمایشی، تاریخی، روایت، خاطره، زندگینامه، نامه، اشعار و هر متن دیگری نوشته می‌شود. همه نمایشنامه‌های منتشر شده به صورت کتاب، براساس اطلاعات آمار مؤسسه خانه کتاب و ادبیات ایران، وارد این ارزیابی فرهنگی هنری خواهند شد. علاقه‌مندان برای شرکت در این رویداد ملی فرهنگی می‌توانند آثار خود را به نشانی دبیرخانه این دوره واقع در تهران، خیابان انقلاب، خیابان برادران مظفر (جنوبی)، نشانی خیابان استاد خسرو شکیبایی، ساختمان آفتاب، طبقه اول، خانه تئاتر ارسال کنند یا برای اطلاعات بیشتر با شماره تلفن‌های ۰۲۱۶۶۴۸۷۸۷۱ و ۰۲۱۶۶۴۸۷۸۷۲ تماس بگیرند.

آثار حاضر در این رویداد در بخش‌های زیر انتخاب و معرفی خواهد شد: ۱- نمایشنامه‌های تألیفی چاپ شده. الف) نمایشنامه‌های غیر اقتباسی. ب) نمایشنامه‌های اقتباسی. ۲- نمایشنامه‌های ترجمه شده چاپ شده. ۳- ناشر برگزیده ادبیات نمایشی. براساس این گزارش، در فراخوان اعلام شده درباره شرایط و مقررات این دوره آمده است: «نمایشنامه‌ها باید به زبان فارسی نوشته و منتشر شده باشد.» و «از نظر موضوعی محدودیتی در دهمین دوره انتخاب آثار برتر ادبیات نمایشی ایران وجود ندارد اما

کانون نمایشنامه‌نویسان و مترجمان تئاتر ایران، دهمین دوره انتخاب آثار برتر ادبیات نمایشی ایران را با هدف شناسایی، معرفی و تقدیر از نمایشنامه‌نویسان و مترجمان برتر ادبیات نمایشی در دی‌ماه ۱۴۰۲ برگزار خواهد کرد. به گزارش روابط عمومی کانون نمایشنامه‌نویسان و مترجمان تئاتر ایران، دهمین دوره انتخاب آثار برتر ادبیات نمایشی ایران و نمایشنامه‌های ترجمه شده به زبان فارسی که در قالب کتاب از فروردین‌ماه سال ۱۴۰۰ تا پایان اسفندماه سال ۱۴۰۱ منتشر شده است، در دی‌ماه ۱۴۰۲ برگزار خواهد شد.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۳۵

صابر ابر:

من یک خوشبختی دارم که با «آتिला» معاشرت می‌کنم

صابر ابر، یکی از هنرمندان جوانی که با آتिला پسبانی آمد و شد و همکاری دارد، به مناسبت زادروز این هنرمند، از پسبانی به عنوان مردی یاد کرده که زندگی و «بازی» را بلد است و مرد رنگ‌ها و مزه‌هاست.

به گزارش ایسنا، این بازیگر در صفحه شخصی خود درباره آتिला پسبانی، بازیگر و کارگردان تئاتر و موسس گروه تئاتر «بازی» نوشته است: «مردی که «بازی» می‌کند و همبازی‌های جوان را راه می‌دهد. آتिला کسی است که به خیلی از ما یاد داد زندگی یک «بازی» ست. مردی که رنگ‌ها و مزه‌ها را می‌شناسد. آتिला زندگی را بلد است. غذای خوشمزه را از غذای بدمزه تشخیص می‌دهد و مشخص و روراست می‌گوید: «عجب مزه‌ای دارد صابرا! یا می‌گویند این مزه به دردبخور نیست. یاد آدم نمی‌ماند. این غذا فقط سیر می‌کند. آتिला به من یاد داد نباید برای سیر کردن شکم، غذا خورد. باید برای لذت بردن، چیزی را ساخت. اینکه چقدر و چه کسانی دوستش داشته باشند، مهم نیست. مهم، لذت تجربه جدید است، در تئاتر همین بوده و هست. هر وقت و هر بار با هم هستیم، درباره اینکه کی همدیگر را برای غذای جدیدی که کشف کردیم و باید تستش کنیم، دعوت کنیم، حرف می‌زنیم. اینکه ترجمه جدیدی از فلان نمایشنامه درآمده و باید خواند و کیفش را برد. به ما چه که فلانی، فلان چیز را گفته، ما باید خوشی کنیم و بسازیم. من از آتिला یاد گرفتم حرف باد هواست... باید شنید و نشنید.

یک شب دوتایی در استخر تا صبح حرف زدیم و من مدام از کارگاه نمایش و آدم‌های کارگاه نمایش می‌پرسیدم و آتिला با هزار شوق تک‌تک آنها را تعریف می‌کرد و از تاثیرشان بر خودش می‌گفت.

آتिला تکلیفش روشن است. هیچوقت برای خوشی‌های دروغین دست نمی‌زند. آتिला یک نقطه مهم در زندگی خیلی از ماست، خیلی از ما که عاشق تئاتر و بازیگری هستیم.

آتिला مرد مزه‌ها و دیتیل‌ها و رنگ‌هاست. من یک خوشبختی دارم، من با آتिला معاشرت می‌کنم. نعمت داشتن کسی که «بازی» را بلد است.

آتिला پسبانی دهم اردیبهشت ماه امسال ۶۶ ساله شد.

صابر ابر: من یک خوشبختی دارم که با «آتिला» معاشرت می کنم

صابر ابر، یکی از هنرمندان جوانی که با آتिला پسیانی آمد و شد و همکاری دارد، به مناسبت زادروز این هنرمند، از پسیانی به عنوان مردی یاد کرده که زندگی و «بازی» را بلد است و مرد رنگ ها و مزه هاست.

این بازیگر در صفحه شخصی خود درباره آتिला پسیانی، بازیگر و کارگردان تئاتر و موسس گروه تئاتر «بازی» نوشته است: «مردی که «بازی» می کند و همبازی های جوان را راه می دهد. آتिला کسی است که به خیلی از ما یاد داد زندگی یک «بازی» است. مردی که رنگ ها و مزه ها را می شناسد. آتिला زندگی را بلد است. غذای خوشمزه را از غذای بدمزه تشخیص می دهد و مشخص و روراست می گوید: «عجب مزه ای دارد صابر! یا می گوید این مزه به دردبخور نیست. یاد آدم نمی ماند. این غذا فقط سیر می کند.» آتिला به من یاد داد نباید برای سیر کردن شکم، غذا خورد. باید برای لذت بردن، چیزی را ساخت. اینکه چقدر و چه کسانی دوستش داشته باشند، مهم نیست. مهم، لذت تجربه جدید است، در تئاتر همین بوده و هست.

هر وقت و هر بار با هم هستیم، درباره اینکه کی همدیگر را برای غذای جدیدی که کشف کردیم و باید تستش کنیم، دعوت کنیم، حرف می زنیم. اینکه ترجمه جدیدی از فلان نمایشنامه درآمده و باید خواند و کیفش را برد. به ما چه که فلانی، فلان چیز را گفته. ما باید خوشی کنیم و بسازیم.

من از آتिला یاد گرفتم حرف باد هواست... باید شنید و نشنید. یک شب دوتایی در استخر تا صبح حرف زدیم و من مدام از کارگاه نمایش و آدم های کارگاه نمایش می پرسیدم و آتिला با هزار شوق تک تک آنها را تعریف می کرد و از تاثیرشان بر خودش می گفت.

آتिला تکلیفش روشن است. هیچ وقت برای خوشی های دروغین دست نمی زند. آتिला یک نقطه مهم در زندگی خیلی از ماست، خیلی از ما که عاشق تئاتر و بازیگری هستیم. آتिला مرد مزه ها و دیتیل ها و رنگ هاست. من یک خوشبختی دارم، من با آتिला معاشرت می کنم. نعمت داشتن کسی که «بازی» را بلد است.» آتिला پسیانی دهم اردیبهشت ماه امسال ۶۶ ساله شد.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۳۵

مرگی که در زمستان رقم خورد

نوستالژی دهه ۶۰ این بار روی صحنه تئاتر

حامد شیخی از اجرای نمایش «مرگ در زمستان» از ۱۱ اردیبهشت خبر داد و عنوان کرد این اثر نمایشی برگرفته از ۲ نمایشنامه شناخته شده ایرانی است.

حامد شیخی نویسنده و کارگردان نمایش «مرگ در پاییز» درباره اجرای این اثر نمایشی گفت: نمایش «مرگ در پاییز» از امروز ۱۱ اردیبهشت ماه اجرای خود را در عمارت نوفل لوشاتو آغاز می کند. این نمایش با نگاهی به ۲ نمایشنامه «مرگ در پاییز» اکبر رادی و «آسید کاظم» نوشته محمود استاد محمد نوشته شده که با اتفاقاتی که خود من در زندگی تجربه کرده ام در آمیخته است و فضای یک قهوه خانه بین راهی در دهه ۶۰ را به تصویر می کشد.

وی ادامه داد: اتفاقات نمایش در سال ۶۵ رخ می دهد از این رو در اجرا تلاش شده از نشانه ها و وقایع مربوط به آن سال که در کشور جریان داشته برای همذات پنداری بیشتر مخاطبان و زنده کردن حس نوستالژی آنها بهره گرفته شود تا شاهد فضا سازی واقع گرایانه ای نسبت به دهه ۶۰ در نمایش باشیم به عنوان نمونه در نمایش از سریال «سال های دور از خانه» یا همان «اوشین» و عملیات کربلای ۵ و مواردی از این قبیل که در آن سال رخ داد، صحبت می شود.

شیخی درباره داستان نمایش توضیح داد: نمایش «مرگ در زمستان» داستان ۲ راننده کامیون را در کافه ای بین راهی نشان می دهد که در انتظار عبور مشدی هستند، که قصد دارد برای دیدن پسرش که از پشت جبهه آمده به اهواز برود در این میان حقایقی بین شخصیت های داستان برملا می شود که سرنوشتشان را تغییر می دهد و در پایان شاهد اتفاق غیر منتظره ای هستیم.

کارگردان نمایش «هفت پیکر» درباره شکل گیری نمایش یادآور شد: سال ۸۲ نمایشنامه «مرگ در پاییز» زنده یاد رادی را به صورت یک کار دانشجویی اجرا کردیم و من از همان زمان علاقه مند بودم که این نمایشنامه را روی صحنه ببرم در طول این زمان یک سری اتفاقات هم بر من گذشت که علاقه مند بودم آنها را نیز وارد داستان کنم که در نهایت به نمایشنامه «مرگ در زمستان» رسیدم.

این بازیگر و کارگردان درباره اجرا در عمارت نوفل لوشاتو بیان کرد: این نمایش قرار بود زمستان سال گذشته در تماشاخانه سپند به صحنه برود از این رو عنوان «مرگ در زمستان» عنوان مناسبی برای آن بود اما به دلیل اینکه شهرداری تماشاخانه سپند را پلمپ کرد اجرای ما در این سالن منتفی شد. متاسفم که این اتفاق رخ داده و جلوی فعالیت یک فضای فرهنگی در شرایط نامساعدی که تئاتر ایران دارد، گرفته شده است.

وی در پایان تاکید کرد: تماشاخانه سپند یکی از بهترین سالن های خصوصی تئاتر کشور است از این رو امیدوارم زودتر مشکلش برطرف و دوباره بازگشایی شود. بعد از این اتفاق ما تا همین چند وقت قبل منتظر برطرف شدن مشکل تماشاخانه سپند و بازگشایی آن بودیم که این اتفاق رخ نداد از این رو طی صحبت هایی که با داود نامور مدیر عمارت نوفل لوشاتو داشتم قرار بر این شد که نمایش در تماشاخانه نوفل لوشاتو به صحنه برود. متاسفانه فصل مناسب اجرا را از دست دادیم و مجبور به اجرا در ماه اردیبهشت شدیم اما امیدوارم کار مورد توجه مخاطبان قرار گیرد.

حامد شیخی، رضا نیلی، علی اسدیان، ساغر بهنام، ساناز خدایی بازیگران نمایش «مرگ در زمستان» هستند که از ۱۱ تا ۲۵ اردیبهشت ساعت ۱۷ در عمارت نوفل لوشاتو روی صحنه می رود.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۳۵

صابر ابر: من یک خوشبختی دارم که با «آتیلا» معاشرت می کنم

اینکه کی همدیگر را برای غذای جدیدی که کشف کردیم و باید تستش کنیم، دعوت کنیم، حرف می زنیم. اینکه تر جمه جدیدی از فلان نمایشنامه درآمده و باید خواند و کیفیت را برد. به ما چه که فلانی، فلان چیز را گفته. ما باید خوشی کنیم و بسازیم. من از آتیلا یاد گرفتم حرف باد هواست... باید شنید و نشنید.

یک شب دوتایی در استخر تما جیح برای خوشی های دروغین دست نمی زنند. آتیلا یک نقطه مهم در زندگی خیلی از ماست، خیلی از ما که عاشق تئاتر و بازیگری هستیم.

که رنگ ها و مزه ها را می شناسد. آتیلا زندگی را بلد است. غذای خوشمزه را از غذای بد مزه تشخیص می دهد و مشخص و روراست می گوید: «عجب مزه ای دارد صابر! یا می گوید این مزه به دردبخور نیست. یاد آدم نمی ماند. این غذا فقط سیر می کند. آتیلا به من یاد داد نباید برای سیر کردن شکم، غذا خورد. باید برای لذت بردن، چیزی را ساخت. اینکه جقدر و چه کسانی دوستش داشته باشند، مهم نیست. مهم، لذت تجربه جدید است، در تئاتر همین بوده و هست. هر وقت و هر بار با هم هستیم، درباره

صابر ابر، یکی از هنرمندان جوانی که با آتیلا پسبانی آمد و شد و همکاری دارد، به مناسبت زادروز این هنرمند، از پسبانی به عنوان مردی یاد کرده که زندگی و «بازی» را بلد است و مرد درنگ ها و مزه هاست.

این بازیگر در صفحه شخصی خود درباره آتیلا پسبانی، بازیگر و کارگردان تئاتر و موسس گروه تئاتر «بازی» نوشته است: «مردی که «بازی» می کند و همبازی های جوان را راه می دهد. آتیلا کسی است که به خیلی از ما یاد داد زندگی یک «بازی» است. مردی

آتیلا مرد مزه ها و دیتیل ها و رنگ هاست. من یک خوشبختی دارم، من با آتیلا معاشرت می کنم. نعمت داشتن کسی که «بازی» را بلد است. آتیلا پسبانی دهم اردیبهشت ماه امسال ۶۶ ساله شد.

آتیلا تکلیفش روشن است. هیچوقت برای خوشی های دروغین دست نمی زنند. آتیلا یک نقطه مهم در زندگی خیلی از ماست، خیلی از ما که عاشق تئاتر و بازیگری هستیم.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۹:۳۵

به مناسبت روز معلم

آقای نادری جای شما بدجوری خالی است!

جای طبرضا نادری خیلی وقت است که در تمام ما خالی است. هیرمنندی دلسوز ، حساس و تیزبین نسبت به مسائل اجتماعی کشور و به همان نسبت معلمی متعهد و خلاق.

حقیقتش این است که جای خالی اشغال امثال او این روزها که شرایط دشوارتر از گذشته شده، بیشتر هم به چشم می‌آید و قطعا اگر امتثال او امروز در کنار جوانان نتائسی بودند، حال این جوانان و طبقات حال ناآرام خوشتر از این بود.

اما مس. وظیفه خود می‌دانیم تا حضور پیشین و غیبت فعلی این چهره‌های اثرگذار را به بهانه‌های مختلف یادآوری کنیم و روز معلم فرصت نیگویی است برای یادآوری معلمی مانند طبرضا نادری. به گزارش استانی این یادآوری بهتر دیدیم بدون واسطه، بخشی از دغدغه‌های او را درباره سیستم آموزش و پرورش کشور مرور کنیم دغدغه‌هایی که هنوز هم پررنگ است و اگر گوشه‌ای از آن اجرا شده بود، حالا وضعیت آموزش و پرورش کشورمان دگرگون شده بود.

تائیری در گفتگوی نسبتا بلند خود با «فارس باقری» که سال‌ها پیش در وب‌نامه بزرگداشت طبرضا نادری با نام «چپچه‌ها» منتشر شده است، درباره وضعیت ناآرام جنگ، توضیحات مفصلي داده اما از آنجاکه بخش معلمی او همواره پررنگ بوده، در بخش کوتاهی از این گفتگو درباره پیرنگیری از ناآرامی در سیستم آموزش و پرورش چنین گفته: «حتما بسا من هم عقیده‌ام که آموزش ناآرامی اثرات گسترده‌ای می‌تواند داشته باشد و بعد ارائه پایان‌نامه نیست که اصولا طلوع ناآرامی در ایران بسیار طلوع غریب و غریب‌ای است. هنوز در سرزمین ما کسانی در پی این هستند تا آفات کند در طول این صدمه، صدمه بیست سال، ناآرامی، هتري مسوم، فاسد و محرب بوده است چرا که در روزگار گذشته، ناآرامی تدریجی‌هایی کرده و بسیاری را آزاده این گناه ناخوشودنی ناآرامی در نقد تند و بی‌پروای برخی باورها و اعتقادات و احیاناً زیاده‌روی‌های فوق طاقت درمان دیروز همچنان مشکل کلاه بوفی روی سر ناآرامی است و لذا در جامعه امروز که حتی برخی مدیران ناآرامی با آن سر سازگاری و آشنایی ندارند، چه انتظاری دارید که دستگاه‌های فرهنگی کشور از آموزش و پرورش آن هم از سطح کودکان و نوجوانان تا مقاطع تحصیلی راهنمایی و متوسطه و بعد دانشگاه به آن بپردازند و از طرف دیگر عرصه عمومی هم از ناآرامی غافل نباشد؟»

سال‌ها در عرصه آموزش و پرورش آدم‌هایی از جمله خود من بر اهمیت و ضرورت دخالت و سرایت هنرهای نمایشی در آموزش و پرورش اصرار و تأکید کرده‌ایم و آنها فکر کرده‌اند مفهوم ما اجرای ناآرامی در مدرسه است و وقتی گفته شده که خوب است آموزگاران و معلمان و دبیران با هنرهای نمایشی آشنا شوند، روش‌های ایجاد ارتباط را بداند، پدافه‌سازی و پدافه‌سازی را بلد شوند و ... دچار سوءتفاهم شده‌اند که ما می‌گوییم معلمان سر کلاس تئاتر در برابر، فرقی شدن و ... متوجه منظور نشده‌اند، یعنی خوب گوش ندادند. سال‌ها پیش با استفاده از دانش‌آموزان اجرای از کلاس زبان در یک مدرسه راهنمایی، در طول یک ماه تمرین، یک نمایش به زبان انگلیسی اجرا کردیم که در آن بعدها اجرای از کلاس زبان انگلیسی، بهتر از معلمان انگلیسی حرف می‌زدند و از آن مهیتر نمایشگران که انگلیسی نمی‌دانستند، مفهوم و معانی کلمات را خوب درک می‌کردند. باور می‌کنید؟ در تالار سوره هم اجرا شد. وزیر وقت هم دید و گفت اگر ضروری در آموزش و پرورش وجود دارد، کوش همین نوع کارهاست. اما کی؟ کجا؟ کی؟ از فردا مجبور بودم برای توجیه قبضه از مدرسه، گواهی پرشک بدم که برخی بوده‌ام!

فاسدهای در ناآرامی وجود دارد که بر اساسی آن بازیگران نمایش با آنکه تعلیمی نمایش را پیشتر حفظ کرده‌اند، طوری وانمود می‌کنند که لنگار همزمان و همراه با نمایشگران مشغول کشف یک مسئله هستند. کافی است معلمان مدارس همین فاعده را در تدریس‌شان به کار ببرند و خودشان همزمان با شاگردانش متوجه بشوند که نو به اضافه دو می‌شود چهار، با یک انقلاب در آموزش مواجه خواهیم شد ... چند ترصد بچه‌های مردم سر کلاس از معلمی که همه چیز را می‌داند و بچه‌ها هیچ چیز نمی‌دانند، چیزی یاد می‌گیرند؟ اگر بگویم هیچ باور کنید چرا کتاب‌های شیرین و جذاب دبیرستان‌ها و مدارس ما برای بچه‌ها باطل باطل است. اعتقاد من این است که در کشور ما آموزش ناآرامی تئاتر مطلقا صورت نمی‌گیرد. پس ما ناآرامی فراموش نداریم، مدیران فرهنگی با ناآرامی نمایشی ندارند. دستگاه‌های ارتباطی فقط از هنرهای نمایشی استفاده‌شان را می‌زنند از ادب‌های ناآرامی از نوشته‌ها و نویسندگان ناآرامی از بازیگران ناآرامی اما ناآرامی در این میان کم نشده است. بزرگترین مدیران فرهنگی این سرزمین نمی‌دانند آنچه که آنها درباره ناآرامی فکر می‌کنند، در حقیقت‌ترین حالت، یکسری از ابتدایی‌ترین تعاریف از این هنر پرورش داده است.

این وب‌نامه به مناسبت بزرگداشت طبرضا نادری منتشر شده اما از آنجاکه بر این مجلد تاریخی نگاشته نشده، نمی‌توانیم سال دقیق انتشار آن را اعلام کنیم ولی حدودا برای ۱۰ سال قبل است.

صابر ابر:

من یک خوشبختی دارم که با «آتिला» معاشرت می کنم

آتिला به من یاد داد نباید برای سیر کردن شکم، غذا خورد. باید برای لذت بردن، چیزی را ساخت. اینکه چقدر و چه کسانی دوستش داشته باشند، مهم نیست. مهم، لذت تجربه جدید است، در تئاتر همین بوده و هست. هر وقت و هر بار با هم هستیم، درباره اینکه کی همدیگر را برای غذای جدیدی که کشف کردیم و باید تستش کنیم، دعوت کنیم، حرف می زنیم. اینکه ترجمه جدیدی از فلان نمایشنامه درآمده و باید خواند و کیفش را برد. به ما چه که فلانی، فلان چیز را گفته. ما باید خوشی کنیم و بسازیم.

من از آتिला یاد گرفتم حرف باد هواست... باید شنید و نشنید.

یک شب دوتایی در استخر تا صبح حرف زدیم و من مدام از کارگاه نمایش و آدم های کارگاه نمایش می پرسیدم و آتिला با هزار شوق تک تک آنها را تعریف می کرد و از تاثیرشان بر خودش می گفت.

آتिला تکلیفش روشن است. هیچوقت برای خوشی های دروغین دست نمی زند. آتिला یک نقطه مهم در زندگی خیلی از ماست، خیلی از ما که عاشق تئاتر و بازیگری هستیم.

آتिला مرد مزه ها و دیتیل ها و رنگ هاست. من یک خوشبختی دارم، من با آتिला معاشرت می کنم. نعمت داشتن کسی که «بازی» را بلد است. آتिला پسینی دهم اردیبهشت ماه امسال ۶۶ ساله شد.

صابر ابر، یکی از هنرمندان جوانی که با آتिला پسینی آمد و شد و همکاری دارد، به مناسبت زادروز این هنرمند، از پسینی به عنوان مردی یاد کرده که زندگی و «بازی» را بلد است و مرد رنگ ها و مزه هاست.

به گزارش ایسنا، این بازیگر در صفحه شخصی خود درباره آتिला پسینی، بازیگر و کارگردان تئاتر و موسس گروه تئاتر «بازی» نوشته است:

«مردی که «بازی» می کند و همبازی های جوان را راه می دهد. آتिला کسی است که به خیلی از ما یاد داد زندگی یک «بازی» ست. مردی که رنگ ها و مزه ها را می شناسد. آتिला زندگی را بلد است. غذای خوشمزه را از غذای بدمزه تشخیص می دهد و مشخص و روراست می گوید: «عجب مزه ای دارد صابر! یا می گوید این مزه به دردبخور نیست. یاد آدم نمی ماند. این غذا فقط سیر می کند.

استقبال چشمگیر مردم پایتخت از اجرای تئاتر زاینده رود

خوشبختانه استقبال خوبی هم از این طرح صورت گرفت. او با بیان اینکه در اصفهان بیش از یک هزار نفر و در تهران با توجه به تعداد کمتر اجرا (چهار تئاتر) تعداد قابل توجهی از شهروندان مخاطب این آثار قرار گرفتند، گفت: در سال جاری این تئاترها در چهارمحال و بختیاری و خوزستان اجرا خواهد شد که امیدواریم در سطح ملی تاثیرگذار باشد.

به غیر از اصفهان در چهار استان یزد، چهارمحال بختیاری، خوزستان و تهران که به نوعی درگیر موضوع آب و زاینده رود هستند، اجرا شود.

رئیس اداره توسعه فرهنگ شهروندی معاونت اجتماعی و مشارکت‌های مردمی سازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شهرداری اصفهان اظهار کرد: در نخستین قدم، ۶ تئاتر برگزیده از پنجم تا دهم فروردین ماه در اماکن پرتدد اصفهان همچون میدان امام حسین (ره)، ترمینال کاوه، پل خواجه، باغ فدک، نازوان و سی و سه پل اجرا شد. او هدف از اجرای این طرح را رساندن صدای زاینده رود به گوش مردم کشور دانست و گفت: یکی از اصلی‌ترین محورهای ما بلند کردن صدای زاینده رود در عرصه ملی است.

سجادزاده بازخورد اجرای این تئاترها را قابل توجه دانست و اظهار کرد: به مناسبت هفته فرهنگی اصفهان و از دوم تا هشتم اردیبهشت ماه نیز این تئاترها در اماکن پرتدد شهر تهران همچون اراضی عباس آباد، پل طبیعت، بوستان آب و آتش، برج میلاد، دریاچه شهدای خلیج فارس اجرا شد و

اصفهان-مریم مومنی، خبرنگار مواجهه اقتصادی- رئیس اداره توسعه فرهنگ شهروندی معاونت اجتماعی و مشارکت‌های مردمی سازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شهرداری اصفهان از استقبال چشمگیر مردم پایتخت از اجرای تئاتر زاینده رود به مناسبت هفته فرهنگی اصفهان در تهران خبر داد.

مهدی سجادزاده با اعلام این خبر گفت: دبیرخانه فرهنگی زاینده رود در اسفندماه سال گذشته برای نخستین بار در جشنواره تئاتر خندستان حضور یافت. او با بیان اینکه فراخوان جشنواره تئاتر خندستان در آذرماه سال گذشته اعلام شد، افزود: با توجه به اینکه بخشی از جشنواره با عنوان زاینده رود تعریف شده بود از هنرمندان طنزپرداز کشور دعوت کردیم تا اگر اثری مرتبط با زاینده رود دارند، متن آن را ارسال کنند.

او با بیان اینکه در این جشنواره ۱۳ اثر تئاتر برگزیده شد، اضافه کرد: این آثار در پنجمین دوره جشنواره ملی تئاتر خندستان اجرا و از بین آنها ۶ اثر برگزیده و جوایزی به آنها اهدا شد. همچنین مقرر شد تئاترهای اجرایی در جشنواره

«بوفالوی آمریکایی» در پردیس تئاتر تهران

اگر می‌خواهید بوفالوی آمریکایی را ببینید به سالن تئاتر منطقه ۱۵ بروید. نمایش کم‌دی درام «بوفالوی آمریکایی» در سالن «استاد محمد» پردیس تئاتر تهران روی صحنه می‌رود.

این نمایش نوشته دیوید ممت، نویسنده آمریکایی است که آراز بارسقیان، نویسنده و مترجم شهیر ارمنی تبار، آن را به فارسی روان برگردانده و صالح حسینی و هانیه رحیمی این نمایش را کارگردانی کرده‌اند. هانیه رحیمی، صالح حسینی، میثم رجایی‌زاده و امیر مهدی انصاری نیز در این نمایش به ایفای نقش پرداخته‌اند.

نمایش بوفالوی آمریکایی اولین بار در سال ۱۹۷۵ در تئاتر گودمن شیکاگو به روی صحنه رفت. داستان این نمایش در یک سمساری در شیکاگو رخ می‌دهد که دان (صاحب سمساری) و بابی (شاگرد سمساری) نقشه سرقت از یک کلکسیونر را کشیده‌اند که با ورود تیچ (دوست دان) نقشه دچار مشکلاتی می‌شود و...

علاقه‌مندان برای تهیه بلیت به سایت تیوال به نشانی www.tiwall.com مراجعه کنند و برای تماشای آن به مجموعه پردیس تئاتر تهران در مجموعه پردیس تئاتر تهران در بزرگراه امام‌علی (ع)، بزرگراه شهید محلاتی شرق، خیابان شهید شاه‌آبادی جنوبی، بعد از میدان مالک اشتر، خیابان بقایی بروند.

